

Velikonoce: 85. Úkryt po masakru po ukřižování - Setkání s Bohem za zavřenými dveřmi

Velikonoce

Úkryt po masakru po ukřižování - Setkání s Bohem za zavřenými dveřmi

Minulé úterý ráno jsme s Ericou seděli v kruhu vedoucích z programu Canadian Baptist Ministries (CBM) pracujících s muslimskými většinovými komunitami v Keni.

Nálada byla ponurá po velikonočním masakru křesťanských studentů na *Garissa University College* teroristickou skupinou Al Shabbab.

„Garissa se stává městem duchů,“ řekl náš kolega Geoffrey. „Lidé jsou vyděšení. Nikdo neopouští jejich dům, pokud nemusí. Křesťané odcházejí ze svých zaměstnání a opouštějí město. V mém kostele se v neděli obvykle svhází 500 lidí, ale naše velikonoční bohoslužba jich měla méně než 200.“

Jak bychom je mohli vinit? Evakuovali jsme naše vlastní kolegy z CBM a jejich rodiny z Garissy, protože policie a armáda po 18:00 střílejí na každého, koho viděli na ulicích. Jeden nevinný muž už byl zastřelen za to, že byl venku po zákazu vycházení, a napětí roste.

Jediný obchod s potravinami zavřený a zabedněný; podniky byly dány k prodeji; a autobusy do Nairobi jsou vyprodané. Směs vzteku a strachu prostupuje každý rozhovor. Jak se jeden místní křesťan zeptal našich přátel: „Opustil nás Bůh?“

To není nepodobné scéně, kterou najdeme v [Lukáši 24](#), protože po ukřižování se zbývající učedníci ve strachu a zoufalství zabarikádovali za zavřenými dveřmi. Opustil Bůh Ježíše, opustil Bůh je? Budou pronásledováni příště? Byli by také umlčeni?

Zatímco se to dělo, Ježíšův následovník jménem Kleofáš a další nejmenovaný učedník putovali do města Emaus ([Lukáš 24:13-32](#) ; [Marek 16:12-13](#)), když potkali spolucestujícího, kterého pozvali, aby se k nim připojil.

Povídají si po cestě, a když dorazí do města, pozvou cizince, aby se s nimi podělil o jídlo. Uprostřed tohoto aktu pohostinnosti cizinec láme chléb a oni si hned uvědomí, že je to Ježíš, a v tu chvíli jim zmizí před očima.

Odejdou od stolu a běží zpět těch sedm mil do Jeruzaléma, kde najdou jedenáct učedníků ve svém pokoji, a vyprávějí jim o Ježíšově zjevení: „Říkali: „Pán skutečně vstal z mrtvých a zjevil se Šimonovi! Potom vyprávěli, co se stalo na cestě a jak se jim dal poznat při lámání chleba.“ (Lukáš 24:34-35)

Učedníci začali mluvit o tomto a příběhu, který vyprávěla Marie a ženy, které tvrdily, že toho rána potkaly u hrobu dva anděly. Ty příběhy byly fantastické. Možná se hádali. Jak může být něco z toho pravda?

Ale pak se uprostřed jejich debaty mezi nimi objeví Ježíš. Učedníci zalapali po dechu, je to duch? Ale Ježíšova první slova jsou poselstvím útěchy – „Pokoj vám.“ (Lukáš 24:36) A jeho první činy jsou sérií ukázek, že to není žádná iluze, žádný trik mysli, ukazuje jim svá zranění, dělí se o kus ryby a sedí mezi nimi. Učedníci jsou nejprve „vyděšení“, ale brzy se jejich strach změní v radost.

Ježíš vysvětluje, jak se všechno, co se stalo, naplnilo Písma, a z popela toho, co se zdálo být tragickým koncem, byla vzkříšena nová naděje: „V jeho jménu se má hlásat pokání a odpuštění hříchů všem národům, počínaje Jeruzalém.“ (Lukáš 24:47)

Není to úžasné vědět, že i když se možná schováváme za své pokusy o útěchu a bezpečí, že Ježíš se pohybuje ve světě a v životech druhých. Na hřbitově, na cestě a v krčmě u chleba a vína se zjevuje Ježíš.

Zpočátku ho nikdo nepoznává, ale v jednoduchých skutcích laskavosti a pohostinnosti Ježíš proráží. A ani naše zamčené dveře a cynické pochybnosti ho nemohou udržet venku. Ježíš to všechno prolomí.

Naše pokusy uzavřít se před světem jsou známkou toho, že jsme lidé. Ale Ježíš se s námi setkává na tom místě klauzurní útěchy a přitahuje nás zpět do zlomenosti a rizik tohoto světa.

Naši přátelé Geoffrey se dnes vrátili do Garissy. Klepe na dveře a navštěvuje pastory, kteří odvážně

zůstali, když ostatní odešli. Nemohu si pomoci, ale myslím si, že výzvu „budte mými svědky“ by bylo snazší následovat, kdyby nezačala Jeruzalémem.

Svět za našimi zavřenými dveřmi může být tím nejděsivějším misijním polem, protože je to, co všichni dobře známe. Ale tam začíná Boží poslání, překračující práh, který leží přímo před námi. Je to krok víry, ke kterému je povolán každý Ježíšův následovník. Ale dobrou zprávou je, že když se přestěhujeme do světa, brzy zjistíme, že Ježíš už tam je.

Aaron Kenny

Velikonoce 2015

[blog Sam Chaise](#)

Aaron a Erica Kenny

Aaron a Erica Kenny jsou vedoucími týmu *Canadian Baptist Ministries (CBM) Africa*.

Canadian Baptist Ministries

Canadian Baptist Ministries je globální misijní organizace, která se zavázala sdílet Boží lásku slovem a skutkem. Věříme, že Bůh přináší uzdravení zlomenému světu prostřednictvím místních sborů.

S více než 140 lety zkušeností jsme viděli, že slova a činy propletené v křesťanském společenství spolupracují, aby svědčily o Boží proměňující milosti. Společně v partnerství se snažíme přinášet naději, uzdravení a usmíření všem lidem.

Naše vize: Rozbitý svět se stal novým.

Naše poslání: Partnerství s místními sbory po celém světě, abychom přinášeli naději, uzdravení a usmíření slovem a skutkem.

Náš rámec partnerství: Pracujeme pouze na pozvání. Pracujeme dle dohody. Zavázali jsme se ke skutečnému partnerství, kde jeden partner není podřízen druhému. Věnujeme se rozvoji udržitelných služeb s našimi partnery, které jim umožní zvýšit jejich dlouhodobou kapacitu.

Jsme také přidružení k [Baptist World Alliance](#), protože slouží lidem ve více než 200 zemích po celém světě.

CBM

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)